

opusdei.org

Rozważania: poniedziałek 9 tygodnia czasu zwykłego

Rozważania na poniedziałek
dziewiątego tygodnia czasu
zwykłego. Proponowane tematy
to: przypowieść o
pracownikach winnicy; moc
służby; Bóg nieustannie nam
ufa.

05-06-2023

- Przypowieść o pracownikach
winnicy;

- Moc służby;
 - Bóg nieustannie nam ufa.
-

NIEDŁUGO po wjeździe do Jerozolimy na osiołku Jezus opowiada historię człowieka, który powierzył swoją winnicę rolnikom, aby się nią opiekowali. Kiedy nadszedł właściwy czas, właściciel wysłał kilku sług, aby odebrali należne mu owoce. Jednak rolnicy krzywdzili, a nawet zabijali sługi, gdy ci przychodzili. Widząc, jak sprawy się potoczyły, właściciel postanowił wysłać swojego syna jako ostatnią deskę ratunku, myśląc, że będzie szanowany. „Lecz owi rolnicy mówili nawzajem do siebie: «To jest dziedzic. Chodźcie, zabijmy go, a dziedzictwo będzie nasze». I chwyciwszy, zabili go i wyrzucili z winnicy” (Mk 12,7-8).

Za pomocą tej przypowieści Jezus opowiada swoją własną historię i przepowiada, co ma się z nim stać. W pewnym sensie chce wyprzedzić to, czego jego słuchacze doświadczą wewnętrznie za kilka dni: wybór między uznaniem prawdziwego dziedzica i jego panowania, a odrzuceniem go. Uczeń w Piśmie i faryzeusze szybko zaczynają zasypywać go pytaniami, aby dowiedzieć się, czy ten, który opowiadał im tę przypowieść, był Mesjaszem. Nawet jeśli my, z perspektywy tylu lat, doskonale wiemy, że te słowa Jezusa odnosiły się do Niego samego, wciąż możemy zadawać sobie fundamentalne pytanie: Jakie znaczenie ma Chrystus w moim życiu? Czy jest Mesjaszem, który chroni mnie przed bałwochwalstwem, czy może w rzeczywistości nieświadomie mam inną hierarchię priorytetów, które prowadzą do wyrzucenia Go „z winnicy”?

„Jeśli ktoś zapyta nas «kim jest Jezus Chrystus», z pewnością powiemy to, czego nauczyliśmy się na katechezie, że przyszedł, aby zbawić świat, przedstawimy autentyczną naukę o Jezusie: jest Zbawicielem świata, Synem Ojca, Bogiem, człowiekiem, tym, co recytujemy w Wyznaniu Wiary. (...) Nieco trudniej będzie odpowiedzieć na pytanie: «To prawda, ale kim jest Jezus Chrystus dla ciebie?»”^[1].

BYĆ MOŻE wielkim błędem rolników uprawiających winorośl było uznanie ziemi za swoją. Chcieli przywłaszczyć sobie to, co właściciel, pełen zaufania, dał im pod opiekę. W ich umysłach nie było jednak miejsca na pracę dla kogoś innego, pragnęli panować nad tym, co już zaczęli pielęgnować, pragnęli dla siebie całkowitej autonomii w tym, co było

pod ich opieką. Chcąc, by wszystko należało do nich, nie wahali się użyć przemocy, by zdobyć upragniony majątek.

Chociaż początkowo strategia ta wydawała się gwarantować sukces, Jezus nieco zbyt dosadnie oznajmia koniec, jaki ich czeka: „Cóż uczyni właściciel winnicy? Przyjdzie i wytraci rolników, a winnicę odda innym” (Mk 12,9). Oprócz tego, że nie będą w stanie rządzić winnicą, rolnicy stracą coś o wiele ważniejszego; w rzeczywistości stracą to, czym zamierzali się cieszyć: samo życie. W sensie duchowym ich decyzja odzwierciedla, dokąd prowadzi zatrute pragnienie pozostania z dala od domu Jezusa: pozbawia nas obfityści, która pochodzi z żywego zjednoczenia z Nim. „Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie

uczynić. Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie” (J 15,5-6).

„Jeśli pozwolimy, aby Chrystus królował w naszej duszy, nie będziemy podporządkowywać sobie innych, lecz będziemy sługami wszystkich ludzi. Służba - jakże lubię to słowo! Służyć mojemu Królowi, a dla Niego wszystkim tym, którzy zostali odkupieni Jego krwią. Gdybyśmy my, chrześcijanie, umieli służyć!”^[2]. Służba nie jest odrzuceniem naszych osobistych potrzeb. Jeśli odkryjemy jej prawdziwą moc, zdamy sobie sprawę, że Bóg tak naprawdę chce, byśmy cieszyli się Jego winnicą.

JEZUS zaznacza, że właściciel, pozbywszy się dzierżawców, „winnicę odda innym” (Mk 12,9).

Biorąc pod uwagę złe doświadczenia, być może najrozsądniejszą rzeczą byłoby poczekać chwilę lub przejąć zarządzanie wraz z krewnymi i bliskimi przyjaciółmi. Pozostaje jednak przekonany, że inni będą w stanie dobrze zadbać o jego winnicę. Zdrada, jakiej doznał z rąk tych rolników, nie sprawiła, że stracił nadzieję.

Ze słów Jezusa rozumiemy, że Bóg działa w podobny sposób. Czasami nie potrafimy właściwie zarządzać winnicą, którą nam dał, a jednak On odnawia w nas swoje zaufanie. Chociaż możemy być niestali w naszych pragnieniach i działaniach, On jest zawsze wierny, czeka na nas dzień po dniu, bez względu na wszystko: Jego miłość nie słabnie. Historia Kościoła jest pełna świętych, którzy na początku swojego życia w jakiś sposób przypominali tych rolników. Paweł, na przykład, był prześladowcą chrześcijan i był

przekonany o słuszności swojej sprawy. Ale gdy tylko rozpoznał, że Jezus jest prawdziwym właścicielem winnicy, stał się jednym z apostołów, którzy najowocniej szerzyli Jego ewangelię: postanowił zostać prawdziwym robotnikiem w Jego winnicy.

Świadomość, że Bóg nam ufa, umacnia naszą nadzieję. Kiedy czujemy, że grzech próbuje przejąć kontrolę nad winnicą, możemy znaleźć schronienie w wierności Pana. On zawsze dotrzymuje obietnicy nieskończonej miłości: „nie polegamy tylko na naszej słabej sile, ale na sile i mocy Pana”^[3]. Maryja pomoże nam zaangażować się w wielki projekt służenia Jej Synowi w winnicy, do której nas powołał.

^[1] Franciszek, *Homilia*, 25-X-2018.

^[2] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, punkt 182.

^[3] Prałat Javier Echevarría, *List duszpasterski*, 28-XI-1995, nr. 11.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-poniedzialek-9-tygodnia-
czasu-zwyklego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-poniedzialek-9-tygodnia-czasu-zwyklego/) (25-08-2025)